

3) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej lub również w świetle zasady pewności prawa:

czy dopuszczalne jest wystąpienie przez podatnika, który jest zobowiązany do zapłaty VAT i związanych z nim należności, z roszczeniem regresowym przeciwko osobom fizycznym, w odniesieniu do których nie stwierdzono, że mają one status podatnika i które są stronami umowy spółki nieposiadającej osobowości prawnej [zawartej] z podatnikiem zobowiązanym do zapłaty podatku od transakcji powodujących naliczenie podatku, który powinien być on pobrać – biorąc pod uwagę, że umowa spółki nie została zarejestrowana przez organy podatkowe przed rozpoczęciem działalności – w celu uzyskania części [podatku] przewidzianej przy podziale zysków, która przypada na wspomniane wyżej osoby na podstawie umowy spółki w odniesieniu do nałożonego na podatnika obowiązku zapłaty VAT i związanych z nim należności?

(¹) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1)

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Pfälzisches
Oberlandesgericht (Niemcy) w dniu 24 sierpnia 2021 r. – MS / Saatgut Treuhandverwaltungs GmbH**

(Sprawa C-522/21)

(2021/C 513/25)

Język postępowania: niemieckie

Sąd odsyłający

Pfälzisches Oberlandesgericht

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: MS

Strona przeciwna: Saatgut Treuhandverwaltungs GmbH

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 18 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1768/95 z dnia 24 lipca 1995 r. ustanawiającego przepisy wykonawcze w zakresie odstępstwa rolnego przewidzianego w art. 14 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2100/94 w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin (¹) w części, w jakiej na warunkach w nim określonych można żądać minimalnego odszkodowania w wysokości co najmniej czterokrotności opłaty licencyjnej, jest zgodny z rozporządzeniem Rady (WE) nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin (zwanym dalej „rozporządzeniem podstawowym”) (²), a w szczególności z jego art. 94 ust. 2 zdanie pierwsze?

(¹) Dz.U. 1995, L 173, s. 14.

(²) Dz.U. 1994, L 227, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București
(Rumunia) w dniu 24 sierpnia 2021 r. – IG / Agenția Județeană de Ocupare a Forței de Muncă Ilfov**

(Sprawa C-524/21)

(2021/C 513/26)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel București

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca / strona wnosząca apelację: IG

Druga strona postępowania w pierwszej instancji / druga strona w postępowaniu apelacyjnym: Agenția Județeană de Ocupare a Forței de Muncă Ilfov

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy mając na względzie autonomiczne pojęcie „niewypłacalności”, przepisy art. 1 ust. 1 i art. 2 ust. 1 dyrektywy 2008/94⁽¹⁾ stoją na przeszkodzie przepisom krajowym dokonującym transpozycji dyrektywy [art. 15 ust. 1 i 2 Legea nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale (ustawy nr 200/2006 o utworzeniu i wykorzystaniu funduszu gwarancyjnego na rzecz zaspokojenia roszczeń o zapłatę wynagrodzenia) w związku z art. 7 Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 200/2006 (przepisów wykonawczych do ustawy nr 200/2006)], w świetle ich wykładni dokonanej przez Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (najwyższy sąd kasacyjny – izba właściwa do rozstrzygania pytań prawnych) w orzeczeniu nr 16/2018, zgodnie z którym okres trzech miesięcy, za który roszczenia o zapłatę wynagrodzenia od niewypłacalnego pracodawcy mogą być przejmowane i zaspokajane z funduszu gwarancyjnego, odnosi się wyłącznie do dnia wszczęcia postępowania upadłościowego?
- 2) Czy przepisy art. 3 [akapit drugi] i art. 4 ust. 2 dyrektywy 2008/94 stoją na przeszkodzie art. 15 ust. 1 i 2 ustawy nr 200/2006 o utworzeniu i wykorzystaniu funduszu gwarancyjnego na rzecz zaspokojenia roszczeń o zapłatę wynagrodzenia w świetle ich wykładni dokonanej przez Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept w orzeczeniu nr 16/2018, zgodnie z którym maksymalny okres trzech miesięcy, za który roszczenia o zapłatę wynagrodzenia od niewypłacalnego pracodawcy mogą być przejmowane i zaspokajane z funduszu gwarancyjnego, mieści się w okresie referencyjnym rozpoczynającym się trzy miesiące bezpośrednio przed wszczęciem postępowania upadłościowego i kończącym się trzy miesiące bezpośrednio po wszczęciu postępowania upadłościowego?
- 3) Czy krajowa praktyka administracyjna, polegająca na odzyskiwaniu od pracowników, na podstawie orzeczenia Curtea de Conturi (trybunału obrachunkowego) i w braku krajowych przepisów szczególnych zobowiązujących pracownika do zwrotu, kwot rzekomo wypłaconych za okresy, które nie są objęte ramami prawnymi lub które są dochodzone po upływie ustawowego terminu przedawnienia, jest zgodna ze społecznym celem dyrektywy 2008/94 oraz z przepisami art. 12 lit. a) tej dyrektywy?
- 4) Czy w ramach wykładni pojęcia „nadużyć” zawartego w art. 12 lit. a) dyrektywy 2008/94 czynność polegająca na odzyskaniu od pracownika – w określonym celu zachowania ogólnego terminu przedawnienia – należności z tytułu wynagrodzenia, wypłaconych z funduszu za pośrednictwem likwidatora stanowi wystarczające i obiektywne uzasadnienie?
- 5) Czy wykładnia i krajowa praktyka administracyjna, na podstawie których należności z tytułu wynagrodzenia, których zwrotu żąda się od pracowników, są równoznaczne z wierzytelnością podatkową powodującą naliczenie odsetek i kar za zwłokę, są zgodne z przepisami i z celem dyrektywy?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/94/WE z dnia 22 października 2008 r. w sprawie ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy (Dz.U. 2008, L 283, s. 36).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București (Rumunia) w dniu 24 sierpnia 2021 r. – Agenția Municipală pentru Ocuparea Forței de Muncă București / IM

(Sprawa C-525/21)

(2021/C 513/27)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel București

Strony w postępowaniu głównym

Druga strona w postępowaniu w pierwszej instancji / strona wnosząca apelację: Agenția Municipală pentru Ocuparea Forței de Muncă București

Strona skarżąca / druga strona w postępowaniu apelacyjnym: IM